

57 Woib. jelle lambrife heast wifist sun-
 tösfine ristiunimenne siidame-
 wega pühha kirja wottab lugge-
 keid, mis ta loeb, palvega feggada.
 Loeb temma, et Jummal rammalad ja
 kangekaelset on raingaste sukhelnud, se-
 paarrast ei nemmadi ei sahnud onima wan-
 nemasse tihjast nurjatumast ello wifist
 poöorda, siis öhkab ta warfi Tefusje pole:
 helde Tefus peästa mind veigest sunna-
 lusfist, ja anna malle ikka üks uus süd-
 da ja meel, mis rõowaste jo pole hoib,
 ja te sedda pääw paivaltubas, ja ikka u-
 emaks. n. I. f. Loeb temma, kuidas Jum-
 mal naua patsustega on kannatad, enne
 kui ta neid a'rrakutkanud, siison ta meel
 warfi walmis ja usfin tänname ja pallu-
 ma: oh helde Jummal, ma tänan sinu,
 et ja ka minnoga naua aega olled kannu-
 tand ja veel ikka kannatad, anna malle
 omma arnu, et ma ei ja' nende peltfi ega
 nouise, kes so heldusse ja kannatusse ja
 pitka mele riikust polgud, kes se läbbi
 omma xargusse ja patsust-poornustta siid-
 danega enneole wihha kui warrandust
 kogguud seits paivaks, kui wihha ja
 Jummal õige ja kange rohkus ilmub,

n. I. f.